

سۇئال

بىر كىشىنىڭ نۇرغۇن ئىقتىسادى بولۇپ، بىرەر ئىشقا مەبلەغ سېلىشنى خالايدۇ، لېكىن ئۇ كىشىنىڭ يوللۇق بولغان ھېچ قانداق بىر تىجارەتتىن مەلۇماتى يوق، ئىسلامى قاراشتا بۇنىڭ ئامال-چارىسى بارمۇ؟. مەسىلەن: يېتىم بالىلار ياكى ئىقتىسادى بار بولسىمۇ تىجارەت ئىشلىرىدىن ھېچ خەۋىرى يوق كىشىلەر قانداق قىلىدۇ؟. بۇ ھەقتە چۈشەنچە بېرىشىڭلارنى سورايمەن.

تەپسىلى جاۋاب

بارلىق گۈزەل مەدەنىيەتلەر ئالەملەرنىڭ پەرۋەردىگارى بولغان ئاللاھ تائالاغا خاستۇر، پەيغەمبىرىمىز مۇھەممەد ئەلەيھىسسالامغا، ئائىلە تاۋابىئاتلىرى، ساھابىلىرى ۋە قىيامەتكىچە توغرا يولغا ئەگەشكەنلەرگە ئاللاھنىڭ رەھمەت سالاملىرى بولسۇن.

ئىسلام پىرىنسىپى مالىنى مۇھاپىزەت قىلىش ۋە ئۇنى زايە بولۇپ كېتىشتىن ساقلاشنى تەشەببۇس قىلىدۇ.

مۇغرى ئىبنى شۇبە رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ھەدىس بايان قىلىپ مۇنداق دەيدۇ، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام مۇنداق دېگەن: **ھەقىقەتەن ئاللاھ تائالا سىلەرنىڭ دەپتىكەن، دېيىلىپتىكەن دېگەندەك سۆزلەرنى كۆپ قىلىشىڭلارنى، ۋەھىي نازىل بولىۋاتقاندا كۆپ سوئال سورىشىڭلارنى ۋە مالىنى زايە قىلىۋېتىشىڭلارنى ياقتۇرمايدۇ.** [بۇخارى رىۋايىتى 2408-ھەدىس. مۇسلىم رىۋايىتى 593-ھەدىس].

ھاپىز ئىبنى ھەجەر رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "ھەدىستىكى مالىنى زايە قىلىۋېتىش" دېگەنلىك، ئىلگىرى بايان قىلىنغاندەك، قالايمىقان سەرپ قىلىپ ئىسراپ قىلىش مەقسەت قىلىنىدۇ، بەزى ئۆلىمالار چەكلەنگەن-ھارام نەرسىلەرگە سەرپ قىلىشنىمۇ مالىنى زايە قىلىۋېتىش دەپ قارايدۇ.

بۇنىڭدىكى ئەڭ كۈچلۈك قاراش: دىنى ياكى دۇنيالىق جەھەتتىن بولسۇن مالىنى شەرىئەت رۇخسەت قىلمىغان يوللارغا سەرپ قىلىش دېمەكتۇر. ئىسلام شەرىئىتى بۇنداق قىلىشتىن چەكلەيدۇ، چۈنكى ئاللاھ تائالا مالىنى بەندىلەرنىڭ مەنپەئەتى ئۈچۈن تۇرغۇزدى، بۇنى ھەق يولغا بولسۇن ياكى باشقا يوللارغا بولسۇن قالايمىقان سەرپ قىلىپ بۇزۇپ، چېچىش بولسا بۇ مەنپەئەتنى يوق قىلىۋېتىشتۇر، ئەمما ئەجىر-ساۋابقا ئېرىشىش ئۈچۈن شۇنداقلا ھەق ئىگىلىرىنىڭ ھەققىنى زايە قىلىۋەتمەستىن ياخشى يوللارغا مال سەرپ قىلىش ئىسراپ قىلىش ھېسابلانمايدۇ".

مالنى ئىشلەتمەستىن قويۇپ قويۇش، ئۇنىڭدىن پايدىلانماسلىق، گەرچە مالىنى زايە قىلىۋەتكەنلىك ھېسابلانمىسىمۇ ئەمما

مالنى پايدىلانماي بىكار قېلىۋېتىش، مال ساھىبى ۋە باشقىلار ئۈچۈن مۇشۇ مالغا ئاساسەن قولغا كېلىدىغان مەنپەئەتنى زاھى قىلىۋېتىش ھېسابلىنىدۇ، مالنى ھەرىكەتلەندۈرۈش ئومۇمى مەنپەئەتكە ئېلىپ بارىدۇ، مالدىن مەنپەئەتلەنمەي بىكار قويۇش بولسا بۇ ئومۇمى مەنپەئەتنى يوق قىلىش ھېسابلىنىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە كىشىلەرنىڭ سەدىقە ۋە خەيرى-ئېھسانلارنى بېيىشىگە سەۋەپ بولىدۇ.

شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دېگەن: "يېتىمنىڭ مېلىغا ئىگە بولغان كىشى، ئەگەر ئۇ يېتىمنىڭ مېلى بولسا ئۇنى بوش قويۇپ تۈگىتىپ يېتىمنى سەدىقە يەيدىغان قىلىپ قويماستىن، تىجارەتكە سېلىپ كۆپەيتىپ قويسۇن". [دارى قۇتئى رىۋايىتى 2-توم 109-بەت. بەيھەقى رىۋايىتى 11301-ھەدىس. ئىبنى ئەرەبىينىڭ "ئارىزەتل ئەھۋەزىي" ناملىق ئەسىرى 2-توم 99-بەتكە قارالسۇن].

ھەكىم ئىبنى ئاس رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ مۇنداق دەيدۇ، ماڭا ئۆمەر ئىبنى خەتتاب رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ: سىلەرنىڭ ئاراڭلاردا تىجارەتچى بارمۇ؟ مېنىڭ يېنىمدا يېتىمنىڭ مېلى بار ئىدى، زاكات ئۇنىڭ ماللىرىنى تۈگىتىشكە ئاز قالدى دەدى، مەن ئۇنىڭغا: ھەئە بار دەپم، ئۇ ماڭا ئون مىڭ دەرھەم بەردى، مەن مەلۇم مۇددەت تىجارەت ئۈچۈن يىراقلارغا سەپەر قىلىم، قايتىپ كەلگەن ۋاقتىمدا، ئۆمەر مەندىن؛ مالنى قانداق قىلىدىك؟ دەپ سورىدى، مەن ئۇنىڭغا: مال ھازىر يۈز مىڭ دەرھەمگە يەتتى دەپم]. [بەيھەقى رىۋايىتى 11301-نومۇرلۇق سوئال].

قاسم ئىبنى مۇھەممەد مۇنداق دەيدۇ: ئائىشە رەزىيەللاھۇ ئەنھا بىزنىڭ

ماللىرىمىزنىڭ زاكىتىنى ئايرىتتى، ئۇ بىزنىڭ ماللىرىمىزنى بەھرىدىن تىجارەتكە سالاتتى. [بەيھەقى رىۋايىتى 11304-ھەدىس].

شەيخۇل ئىسلام ئىبنى تەيمىيە رەھىمەھۇللاھ مۇنداق دەيدۇ: "يېتىمنىڭ مېلىغا پەقەت ئىشەنچلىك، تەجرىبىلىك، كۈچلۈك كىشى ئىگە بولىشى كېرەك، ئەگەر ئىگە بولىدىغان كىشىدە بۇ سۈپەتلەر تېپىلمىسا، ئۇنى شۇ سۈپەت تېپىلىدىغان كىشىگە ئالماشتۇرۇش كېرەك بولىدۇ، ئۆمەر رەزىيەللاھۇ ئەنھۇ ۋە باشقا مۇتئۇەر كىشىلەرنىڭ: **يېتىمنىڭ مېلىنى تىجارەتكە سېلىڭلار، ئۇلارنى سەدىقە يەيدىغان كىشىلەردىن قىلىپ قويماڭلار** دېگەن سۆزى بويىچە، يېتىمنىڭ مېلىنى تىجارەتكە سېلىش كېرەك بولىدۇ". ["پەتىۋا كۇبرا" 5-توم 397-بەت].

مۇشۇنىڭغا ئاساسەن ھەر قانداق بىر كىشىنىڭ يېنىدا مال بولسا ياكى يېتىمنىڭ مېلىغا ئىگە بولسا، ئۇ مالنى تىجارەتكە سېلىپ كۆپەيتىشى كېرەك. ئۇنداق قىلمىغاندا يېتىمنىڭ مېلىنىڭ زىيا بولۇپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئالغىلى بولمايدۇ. يېتىمنى سەدىقە ۋە خەيرى-ئېھسان يەيدىغان ھالەتتە قويۇپ قويماسلىقى لازىم.

ئەگەر مالغا ئىگە بولغان كىشى ئۆزى ئىشىنى ياخشى قىلالسا، ئۆزى قىلىشى، ئەگەر ياخشى قىلالمىسا، ئىشەنچلىك، تەجرىبىلىك تىجارەتچىلەرنى ئىزدەپ شۇنىڭغا تاپشۇرۇپ بۇ مالغا شېرىك قىلىپ ھەر ئىككىلىسىنى مەنپەئەتلەندۈرىشى كېرەك.

شۇنىڭ بىلەن بىرگە، ئۇ ماللارنى شەرىئى پرىنسىپقا ئۇيغۇن بولغان بانكىلارنى تېپىپ ئامانەت قويۇشى، جازانە ۋە باشقا تۈرىدىكى ھارام مۇئامىلەردىن يىراق قىلىشى كېرەك بولىدۇ.

بۇ يەردە بەزى ئورۇنلار بار، ئۇلار تىجارەت ئىشلىرى ۋە باشقا تەرەپلەردىن مەلۇم ھەق ئېلىش بەدىلىگە مال ئىگىلىرىگە يول كۆرسىتىدۇ، پىلان تۈزۈپ بېرىدۇ ۋە پىلاننىڭ قانداق ئەمەلىيەتكە ئىشلىشىنى بىر قانچە ئاي كۆزىتىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇ ئورۇنلاردىن ياردەم ئالسىمۇ بولىدۇ.

ھازىرقى ۋاقىتتا ھېيلىگەر-ئالدامچىلار كۆپ بولۇپ، ئۇلار تۈرلۈك يوللار بىلەن كىشىلەرنىڭ مال-مۈلكىنى قولغا كەلتۈرۈشكە ئۇرىنىدۇ، شۇنىڭ ئۈچۈن مالنى بېرىدىغان ئادەمنى تەكشۈرۈپ، تولۇق ئىشەنچ قىلغاندىن كېيىن بېرىش كېرەك.

ھۆكۈمەت كىشىلەرنىڭ مال-مۈلكىنى ئېلىپ ئۇنىڭ ئورنىغا ئايلىق، يىللىق مەلۇم مۇددەتلىك بېكىتىلگەن جازانە شەكىلدە قەرز بەرگەندىن كۆرە، مال ئېگىلىرىنىڭ ماللىرىنى ئېلىپ ئۇنى ئىگىلىرىگە گۈللەندۈرۈپ بەرسە ياخشى بولىدۇ، چۈنكى شەخسلەرگە كۆرە ھۆكۈمەت بۇنىڭغا لايىق، بۇ ھەم شەرىئى ھۆكۈملەر بىلەن بېكىتىلگەن مەبلەغ سېلىش كېلىشىمى بولىدۇ.

ئەگەر ھۆكۈمەت ئۇنداق قىلمىسا ياكى قىلالمىسا، ئامانەتدار ئىنسانلار ئازلاپ كېتىدۇ، يېنىدا مال بار، تىجارەتنى ياخشى قىلالمايدىغان كىشىلەر، ھېيلىگەر، ئالدامچى، ساختىپەزلەرنىڭ ئالداش نىشانى بولۇپ قالىدۇ، ماللار زايە بولىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئومۇمى خەلقنىڭ مەنپەئەتى زايە بولىدۇ.

ئاللاھ تائالادىن مۇسۇلمانلارنىڭ ئەھۋالىنى ئىسلاھ قىلىشىنى سورايمىز.

ئاللاھ تائالا ھەممىدىن ياخشى بىلگۈچىدۇر.